

MITOLOGIA BLIŻEJ NAS

W poniedziałek 21.03.2017r. wraz z panią Wiolettą Rafałowicz udaliśmy się do Biblioteki Publicznej na wykład pani Krystyny Milewskiej „Mity-ponadczasowe opowieści...”. W spotkaniu uczestniczyli również uczniowie, którzy reprezentowali swoją szkołę w konkursie „Po nitce do kłębka”. Na samym początku wytłumaczyła nam, że mity są to opowieści o bóstwach i istotach nadprzyrodzonych, przekazywane przez daną społeczność, zawierające wyjaśnienie sensu świata i ludzi. Następnym punktem wykładów był podział mitów. Zostały one podzielone na kosmogoniczne – o powstaniu świata i zjawisk przyrody, teogoniczne – o pojawieniu się bogów, antropogoniczne – o powstaniu człowieka oraz na genealogiczne – dotyczące rodowodu ludzi, bogów oraz bóstw. Najważniejsze funkcje mitów to: poznawcze (wyjaśniały niezrozumiałe zjawiska przyrody, np. burze z piorunami, następstwa pór roku, trzęsienia ziemi i inne), światopoglądowe (stanowiły podstawę wierzeń), sakralne (ukazywały obrzędy i sposoby czczenia bogów)

Pod koniec pani Krystyna streściła nam kilka mitów oraz opisała niektóre obrazy, między innymi Francisco Goya (1746-1828) „Saturn (gr. Kronos) pożerający swoje dzieci”, Giulio Romano ok. (1499-1546) „Bogowie Olimpu”, Sandro Baticelli (1445-1510) „Narodziny Wenus” ok.(1484). Na zakończenie zostały ukazane cechy ludzkie w mitach, np. waleczność i odwaga – Achilles, Hektor, gniew i upór – Achilles, pracowitość – Hefajstos, podejrzliwość – Tantal. Na koniec wszyscy podziękowaliśmy pani Krystynie Milewskiej ogromnymi oklaskami. Następnie udaliśmy się do szkoły. Mogę sądzić iż wykłady przypadły do gustu, „Według mnie wykłady były ciekawe, dowiedziałam się wielu ciekawych rzeczy o których przedtem nie wiedziałam. Dużo rzeczy również mnie zdziwiło, pojawiły się mity, o których nie miałam pojęcia”- mówi uczennica Julia. „Myślę, że te wykłady były ciekawe i uzupełniły moją wiedzę na temat mitologii. W dodatku można określić je mianem przyjemnej odskoczni od typowych lekcji” – dopowiada Agata...str.2

MIĘDZYSZKOLNY KONKURS MITOLOGICZNY

MITOLOGIA BLIŻEJ NAS

(...)Moim zdaniem, wykłady były bardzo ciekawe. Nie nudziłam się na nich. Gdybym miała okazję uczestniczyć jeszcze raz w takich lekcjach, na pewno wzięłabym udział. Zajęcia poza szkołą dają nam satysfakcję z robienia czegoś pożytecznego, rozwijają nasze umiejętności w różnych dziedzinach i przez to pomagają później osiągnąć ważne cele. Często nie jesteśmy pewni, czy potrafimy dobrze i sprawnie wykorzystać naszą wiedzę i umiejętności. Dodatkowo, a przy tym nieobciążone ocenami, zajęcia mogą pomóc uwierzyć w siebie, uszeregować swoją wiedzę i pokazać innym i samym sobie, że jednak potrafimy coś dobrze zrobić.

Kinga Bar

DLACZEGO NIE NALEŻY WYCINAĆ DRZEW?

Drzewa stanowią bardzo ważną rolę w przyrodzie. Pozwalają zachować różnorodność biologiczną i utrzymać równowagę w naturze. Drzewa to tzw. „płuca ziemi”, filtrują powietrze, pochłaniają dwutlenek węgla i zanieczyszczenia. W zamian dają ludziom i wszystkim zwierzętom, tlen, niezbędny do życia oraz do istnienia. Dlatego nie należy wycinać drzew. Drzewa to największe, najbardziej potrzebne i najpiękniejsze rośliny na świecie. To właśnie dzięki nim żyjemy. Są one naszym dziedzictwem po poprzednich pokoleniach. Pomagają zachować różnorodność biologiczną i utrzymać równowagę w przyrodzie. Oddziałują na wszystkie nasze zmysły: wzrok, węch, smak, czucie. Dobroczynne znaczenie drzew dotyczy korzyści przyrodniczych i ekonomicznych, wartości społecznych, i walorów estetycznych. Ostatnio większość miast boryka się z poważnym problemem, jakim jest smog. Zanieczyszczenie powietrza jest bardzo szkodliwe dla nas, zwierząt i samego środowiska. Drzewa chronią przed smogiem. Zatrzymują one i usuwają z otoczenia szereg składników, tworzących trujące opary. Poprawiają jakość naszego powietrza. Dojrzałe rośliny pomagają ochłodzić i odświeżyć powietrze, którym oddychamy.

Drzewa nie tylko zmniejszają temperaturę powietrza, ale poprzez fotosyntezę wiążą dwutlenek węgla i wytwarzają tlen, niezbędny do życia. Pełnią fundamentalną rolę w obiegu CO₂ w atmosferze, warunkując równowagę klimatyczną. Są one niezbędne do życia wielu organizmów, a niekontrolowana wycinka zagraża często rzadkim i cennym gatunkom.

Drzewa tworzą swoisty mikroklimat i pomagają leczyć różne dolegliwości, zarówno fizyczne, jak i psychiczne. Chronią nasze zasoby wodne, ograniczają erozję i spływ wód opadowych, filtrując wody opadowe, poprawiają ich jakość. Zatrzymują one wodę i wilgoć w glebie. Dostarczają nam czystego powietrza, krystalicznie czystej wody i dobrego samopoczucia. Są buforem chroniącym przed zanieczyszczeniami i przed hałasem miejskim. Zielen miejska upiększa nasze osiedla, a drzewa stają się naturalnym łącznikiem między miastem a otaczającym nas krajobrazem.

Reasumując powyższe rozważania, stwierdzam, iż nie należy wycinać drzew. Stanowią one bardzo ważną rolę w przyrodzie. Mają niezmiernie wielki udział w kształtowaniu klimatu i mikroklimatu. Nie tylko produkują tlen, ale także zapewniają warunki do rozwoju innych roślin.

Weronika Wolska

MOJA ULUBIONA KSIĄŻKA Z DZIECIŃSTWA

Moją ulubioną książką jest „Akademia pana Kleksa” Jana Brzechwy. Dostałam ją od mamy, która- będąc miłośniczką książek- uważała, że nie ma lepszego prezentu dla dziecka niż książka i ewentualnie kredki, których miałam całe pudełko. Wieczorami, kiedy nie mogłam zasnąć albo byłam chora, mama brała książkę i czytała mi. Bardzo szybko jednak sama nauczyłam się czytać (mając 5-6 lat) i chcąc naśladować mamę, brałam książkę i sama zaczynałam czytać. Treść książki jest znana – chłopcy uczą się w szkole prowadzonej przez pana Kleksa i uczonego szpaka Mateusza. Od momentu jej przeczytania, bacznie przyglądałam się ptakom, uważając, że każdy z nich jest- tak jak Mateusz- zaczarowany. Nie ukrywam, że czekałam, aż któryś się do mnie odezwie (rozumowanie 5 - latka). Nie tylko ta książka, ale i inne z tak zwanej klasyki dla dzieci zrodziły we mnie zamiłowanie do czytania. To nie jest tak, że mój kontakt z książkami w dzieciństwie spowodował to, że od 25 lat pracuję w bibliotece, ale na pewno zamiłowanie do literatury pomogło mi połączyć pasję i zamiłowanie do książek z pracą zawodową.

Katarzyna Pencak

CZY KOBIETY NA CAŁYM ŚWIECIE SĄ JEDNAKOWO TRAKTOWANE?

Każda kobieta chce być szanowana i doceniana. Chce mieć prawo wyboru, prawo głosu.. Ale czy tak jest? Czy kobiety mają równe prawa?

Nieprawdą jest, iż kobiety mają równe prawa i są jednakowo traktowane w każdym miejscu na Ziemi. W Arabii Saudyjskiej kobiety nie mają prawa posiadania prawa jazdy. Nie mogą pracować (chyba, że mąż wyrazi na to zgodę). Kobieta w Arabii Saudyjskiej ma status prawny dziecka przez całe życie. Wszystkim zajmują się panowie. W Iraku kobiety stały się tanim towarem i były sprzedawane do sąsiednich krajów. W 2014 roku zatwierdzono tam prawo, w którym legalizuje się gwałt w małżeństwie, daje mężczyznom kontrolę nad żonami oraz dopuszcza do małżeństwa dziewczynek w wieku 9 lat. W Pakistanie, w niektórych rejonach, kobiety płacą swoim ciałem za błędy mężczyzn, co znaczy, jeżeli facet popełnił przestępstwo, wykonywany jest gwałt zbiorowy na jego żonie lub córkach.

Przemocy doznaje 90% kobiet, ponieważ nie istnieje prawo przeciwko przemocy domowej. Kobiety zarabiają o 82% mniej niż mężczyźni. Ostatnio podczas debaty nad nierównościami płacowymi kobiet i mężczyzn, Janusz Korwin-Mikke powiedział: „Jesteście słabsze, mniejsze i mniej inteligentne, więc musicie zarabiać mniej.” Moim zdaniem, płeć nie powinna decydować o zarobkach. National Crime Records Bureau udostępniło dane, które świadczą o tym, że „Co trzy minuty ma miejsce atak na kobietę, co 29 minut ktoś dopuszcza się gwałtu na kobiecie, a co 77 minut kobieta jest mordowana. Co 50 minut kobieta ginie z ręki męża lub członka rodziny. zazwyczaj są to morderstwa ze szczególnym okrucieństwem. Szacuje się również, że około milion kobiet jest sprzedawanych, 44,5% dziewczyn jest wydawanych za mąż przed ukończeniem 18 roku życia, a 95% kobiet ma zgodnie z prawem okaleczone genitalia. Obrzezania dokonuje się pomiędzy 4 a 11 rokiem życia.

Jedynie 9% kobiet rodzi dzieci w szpitalu”. W Kongo kobiety są ciągle atakowane przez uzbrojone patrole milicji. Codziennie ponad tysiąc kobiet jest zgwałconych. Kobiety w ciąży są niedożywione. Osoby płci żeńskiej nie mają prawa podpisywania żadnych dokumentów bez zgody i obecności męża. Kobiety w Afganistanie są analfaberkami i żyją przeciętnie 45 lat. Jeśli zostanie zgwałcona, zgodnie z prawem może być zmuszona do poślubienia gwałciiciela. 16 -latki wychodzą za mąż, co jest normą społeczną w tamtych stronach. Mało kobiet rodzi w szpitalu, a umieralność podczas porodu jest największa właśnie w Afganistanie. W Polsce, zgodnie z artykułem Konstytucji, kobiety i mężczyźni mają równe prawa w życiu rodzinnym, politycznym, społecznym i gospodarczym. Od roku 1918 kobiety mają prawo wyboru. Kobiety są traktowane inaczej w każdym państwie.

Karolina Rejniak

DZIEŃ KOBIET W KLASIE II B

PIŁKA NOŻNA – SPORT NIE TYLKO DLA MĘŻCZYŹN

Uwielbiam piłkę nożną. Dla mnie to sport wymarzony, taki w którym mogę dać zawsze z siebie 110 %. Wchodząc na boisko wiem po co tam jestem i wiem, ile muszę z siebie dać. Każdy człowiek ma w swoim życiu swoje pasję, którymi się kieruje. Jedni uwielbiają malować obrazy, drudzy zaś pisać wiersze, a jeszcze inni po prostu lubią pracować przy komputerze. Są również pośród ludzi fanatycy sportu. Większość z nich to oczywiście mężczyźni, ale coraz częściej spotyka się, że to właśnie kobiety też interesują się sportem. Ja osobiście chyba do tych ludzi należę. Uwielbiam piłkę nożną. Dla mnie to sport wymarzony, taki w którym mogę dać zawsze z siebie 110 %. Wchodząc na boisko, wiem, po co tam jestem i wiem, ile muszę z siebie dać. A z moimi koleżankami z drużyny zawsze dajemy wszystko. Moja przygoda z piłką nożną zaczęła się dość przypadkowo. Pamiętam do dzisiaj, jak każda klasa (to było w podstawówce) musiała wystawić drużynę dziewczyn.

Niestety nikt z dziewczyn z mojej drużyny nie był chętny „robić” za bramkarza, więc to postanowiłam, że na te kilka meczy ja nim zostanę. No ale na nich się nie skończyło. Do dzisiaj jestem bramkarzem i chyba już tak zawsze zostanie, bo kocham, to co robię i nic tego nie zmieni. Wiadomo sport jak sport, bywają też i porażki. Ale nie można też cały czas spoczywać na laurach. Moim zdaniem, porażki uczą nas czegoś. Pozwalają zrozumieć błędy, które popełniliśmy no boisku i że nie można się poddać. Trzeba wstać silniejszym i iść to ćwiczyć do skutku, aż pewnego dnia powiemy sobie: „Udało nam się”. Nie wiem dlaczego właśnie piłka nożna jest moim ulubionym sportem. Tato zawsze się śmieje, że to u nas rodzinne, bo tak samo jak on i jego bracia, tak sama ja i mój brat gramy w piłkę. Zawsze gdy oglądamy mecze piłki nożnej naszej reprezentacji czy ulubionego klubu sportowego, dajemy spust emocjom. „Dziś piłka w wykonaniu kobiet przestała być przedmiotem żartów i drwin.

Amerykanka Mia Hamm, Brazylijka Marta, Niemka Birgit Prinz to prawdziwe gwiazdy, którym Sepp Blatter wręcza nagrody dla najlepszych na świecie na tej samej gali co Messiemu i Cristiano Ronaldo. Mecz Niemek z Nigeryjkami obejrzało prawie 50 tysięcy widzów na stadionie we Frankfurcie i ponad 16 mln przed telewizorami tylko w Niemczech. To się fajnie ogląda, bo na boisku jest dużo miejsca, pada wiele pięknych bramek po akcjach i z rzutów wolnych, więc przypomina to romantyczny futbol męski sprzed kilkudziesięciu lat. Czego więcej chcieć.” – Stefan Szczepek. Mimo wielu wzlotów i upadków, mnóstwo nabytych kontuzji, potu wylanego na boisku, szczęścia po zwycięstwie i łez po porażce i przede wszystkim drużyny jak rodzina, nie zamieniłabym tego sportu na żaden inny. To on kształtuje mój charakter i uczy, zawsze trzeba się podnieść i walczyć do końca.

Izabella Cisek

CZYTAJ, OGLĄDAJ, POLECAJ!

„Osobliwy dom Pani Peregrine” to powieść fantasy wydana po raz pierwszy w 2011 roku w Stanach Zjednoczonych. Jest to debiutancki utwór amerykańskiego pisarza Ransoma Riggsa, który należy do kanonu literatury młodzieżowej. Książka opowiada historię chłopca, który jedzie do Walii, aby poznać prawdę o przeszłości swojego dziadka, który został tajemniczo zamordowany. Podążając za wskazówkami, które pozostawił mu staruszek, Jacob trafia do opuszczonego sierocińca na walijskiej wyspie. Poznaje niezwykle świat poza czasem i przestrzenią, zwany „osobliwym domem Pani Peregrine”. Jest on pełen niezwykle postaci i przerażających potworów. Powieść jest połączeniem fantasy, gotyki i horroru. Świat przedstawiony przez autora urzeka swoją szczegółowością i dokładnością. Realizm zaczyna przeplatać się z fikcją. Ukazany jest dom, w którym mieszkają dzieci obdarzone niezwykle umiejętnościami, a opiekuje się nimi Pani Peregrine.

Tytułowa postać posiada wielką moc, potrafi chociażby zmienić się w drapieżnego ptaka, lecz jej główną domeną jest władza nad czasem. W domu mieszkają dzieci równie osobliwe co ich opiekunka. Jacob Portman jest zupełnie przeciętnym nastolatkiem i wie o normalnym życiu, przepełnionym opowieściami jego dziadka o przeróżnych istotach i wydarzeniach. W głównym bohaterze zrodziło się pragnienie wyrwania się z młodzieńczej rutyny. Pragnął podróżować i odkrywać. Jednak z biegiem lat chłopak zaczął powątpiewać w prawdziwość historii swojego idola. Jacob zmienił się podczas swojej podróży. Otrzymał bezcenną lekcję życia. Przedstawiona opowieść niesamowicie wciąga czytelnika w tajemniczy świat. Fabuła trzyma w napięciu i jest pełna niesamowitych przygód. Dodatkowo treść jest wzbogacona fascynującymi ilustracjami samego autora. Książka zachwyca mnie starannym zarysowaniem osobowości postaci. Zachęcam do przeczytania tej powieści. Lektura jest interesująca i zaskakująca.

Weronika Wolska

REDAKCJA GIMNAZJAKA

**Adres: Gimnazjum Publiczne
im. A. Fiedlera**

www.gpdebno.com

**Redaktor naczelny: Wioletta
Rafałowicz**

**Redaktorzy numeru: Kinga Bar,
Weronika Wolska, Katarzyna Pencak,
Karolina Rejniak, Izabella Cisek
Zdjęcia: Wioletta Rafałowicz
Skład: Anna Węgiel**